

ಮಾತು-ಕರೆ

ಸಿಟ್ಟಾಗ್ನತ್ವದ್ದೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಜರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಂತೆ ಗಟ್ಟಿ ಸ್ವಿಪ್ಪ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸ್ವಿಪ್ಪ್ ಬೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆಯಬಹುದು. ಅದು ಹಿಟ್ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಮುಂದೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ಓದುಗರು ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಂತೆ ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಡ್ಡಿಗೆ ಓದಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡೆ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಇಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಕಲೆತೆ.

◆ ಸಿನಿಮಾ ಬರವಷ್ಟೂವ್ಯಾದ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ, ನಂತರದ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಆದ ಬದಲಾವಣೆ ಏನು?

ರಘವತ್ವಾಗಿರಬೇಕು. ಸನ್ನವೇಶಗಳು, ಸಂಭಾಷಣೆ ಬೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಸಿನಿಮಾಗೆ ನಾನು ಬರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಟಿ.ಎ. ಅರೋಕ್ ಅವರು 'ಮದಕರಿನಾಯಕ' ಕರಿತು ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆದಿದ್ದರು. ನಾನು ಸಿಬಿರುದ್ದಾ ಓದಿದವನು; ವಿಚಾಂನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕುರಿತು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡವನೇ ಅಲ್ಲ.

'ವೇಣು ಅವರು ಸಿನಿಮಯವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೆಲವರು ಟೀಕೆಡಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬರೆದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಆದಧ್ಯ ಲಾಭವೇ. ಒಂದು ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಯ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ನಾನೇ ಕೇಳಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಜನರು ಓದುವುದೇ ಕಛ್ಚ. ಓದಿದರೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದವಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದು ಗೆಲುವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದೆ.

ಹಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಸಮಾರಂಭವೇಂದರಲ್ಲಿ
ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕರು, 'ನಿಮ್ಮ
ಸಾಹಿತ್ಯೋ, ಸಿನಿಮಾ
ಸಾಹಿತ್ಯೋ ಎಂಬ ಜೀವನ್ನಾನ್ನೇ
ಇದೆಯಲ್ಲಿ' ಎಂದರು.
ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನುಸ್ತುದೆ